

РЕШЕНИЕ

№ 8122

гр. София, 22.12.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в закрито заседание на 22.12.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

като разгледа дело номер **3677** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 175, ал. 1 АПК за поправка на очевидна фактическа грешка.

Образувано е по молба на ишците – Б. А. А., К. А. А., И. И. С. и Д. А. М., чрез пълномощника им адв. Д. Т. с искане да бъде поправена допусната в решение № 7281 от 27.12.2012 г., постановено по адм.д. № 3677 / 2012 г. по описа на Административен съд София-град очевидна фактическа грешка, под формата на грешка в пресмятането, като бъде изменен размерът на посочената в диспозитива на съдебното решение законна лихва върху присъденото обезщетение за имуществени вреди за всеки от четиримата ишци от 135 013.09 лева на 248 008.01 лева за всеки ищец.

В молбата се поддържа, че съдът е приел, че искът за обезщетение за имуществени вреди следвало да се уважи в размер на S от размера, установен от съдебно-икономическата експертиза – S от 2 160 209,37 лева, като при изчисляването на законната лихва на стр. 8 (абз.2) от мотивите на решението бил възприет същия подход, като било посочено, че и лихвата следва да се определи в размер на половината от изчислената от вещото лице лихва. При извършване на пресмятането обаче, съдът, вместо да се ползва като делимо сумата 1 984 064,83 лв.(лихвата върху цялата главница) е ползвана сумата 1 080 104. 69 лева (половината от главницата) и лихвата е изчислена на 540 052,34 лева общо за четиримата ишци. Ишците поддържат, че така изчислената сума 540 052, 34 лева всъщност не била лихва и не е половината от изчислената от експертизата лихва, а е j от главницата, определена от експертизата и послужила като база за изчисляване на дължимото обезщетение.

Поддържа се, че в мотивите на съдебното решение изрично била изразена воля, че и

лихвата е следвало да бъде изчислена върху половината от присъдената главница, което според пълномощника на ищите означава, че и претендираната лихва по СИЕ следва да се раздели на две (1/2 от 1 984 064, 83 лева), което дава резултат от 992 032,41 лева, а не както било посочено в решението 540 052,34 лева.

Навеждат се доводи, че грешката в пресмятането се пренесла и в диспозитива на решението, като грешно изчислената обща сума 540 052, 34 лева е разделена на числото 4, колкото е бил броя на ищите и така се е стигнало до присъждане на законна лихва по 135 013.09 лева за всеки ищец.

Поддържа се наличие на очевидна фактическа грешка, тъй като в решението била изразена воля за присъждане на лихва върху половината от определената от експертизата главница, а всъщност е присъден размер на лихвата в пъти по-нисък.

Ответникът депозира писмено становище по молбата, като оспорва същата и навежда доводи, че нее налице допусната в съдебното решение очевидна фактическа грешка, а с молбата си ищите целят пререшаване на спора по същество и подмяна на волята на съда, което е недопустимо. Поддържа, че липсва подобна грешка, тъй като външно изразената воля на съда изцяло съвпада с действителната му воля.

Административен съд София-град, след преценка на становищата на страните, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано по молба на активнолегитимирана страна (ищци). Предявяването на молбата за поправка на очевидна фактическа грешка не обвързано с преклузивен срок, поради което съдът счита, че същата е процесуално допустимо, а разгледана по същество – неоснователна.

С Решение № 567 от 22.10.2012 г. съдът е осъдил ДНСК да заплати на основание чл. 1 от ЗОДОВ:

1. На Б. А. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17 лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г. на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13 / 11.01.2001г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г.по адм. д. № 322/2007 г.

2. На К. А. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17 лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г. на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13 / 11.01.2001г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г.по адм. д. № 322/2007 г.

3. На И. С. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17 лв., представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г. на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13 / 11.01.2001г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г.по адм. д. № 322/2007 г.

4. На Д. М. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 270026.17 лв.,

представляващи невъзможност на собственика да ползва собствен имот, индивидуализиран в исковата молба и предмет на разрешение за ползване № 13/2001г. на ДНСК или да го отдава под наем за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13 / 11.01.2001г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г. по адм. д. № 322/2007 г.

5. На Б. А. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500 лв., представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001 г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г. по адм. д. № 322/2007 г.

6. На К. А. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500 лв., представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001 г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г. по адм. д. № 322/2007 г.

7. На И. С. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500 лв., представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001 г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г. по адм. д. № 322/2007 г.

8. На Д. М. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 12500 лв., представляващи отделено ценно време за период от шест години в процедура по отмяна на оспорвания административен акт, емоционален дискомфорт, неприятности в семейни отношения за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г., причинени от незаконосъобразен акт - Разрешение за ползване № 13/11.01.2001 г. на гл. държавен инспектор на ДНСК, отменен като незаконосъобразен с решение на ВАС № 8304 от 12.09.2007 г. по адм. д. № 322/2007 г.

9. На Б. А. законната лихва върху присъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09 лв.

10. На К. А. законната лихва върху присъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09 лв.

11. На И. С. законната лихва върху присъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09 лв.

12. На Д. М. законната лихва върху присъденото обезщетение за имуществени вреди в размер на 135013.09 лв.

В мотивите на съдебното решение (стр. 7 от същото) относно общият размер на обезщетението за претърпени от ищите имуществени вреди съдът е приел следното: „... Ето защо, според АССГ в конкретния случай и по отношение на имуществените вреди следва да се присъди обезщетение в размер, който е съобразен с това, че

вредите са резултат не само на незаконосъобразния административен акт, но и друг наличен правопораждащ факт на гражданското право – договор за отдаване под наем, поради което и размерът им следва да се определи като такъв възлизащ на 1 080 104.69 лв. /1/2 от претендираното/. Останалата част от претенцията ищците могат да заявят пред общите съдилища на основание разпоредбите на ЗЗД.

Като заключение, съдът приема, че следва да посочи, че в случая се касае за едно производство за претендирано обезщетение, като по безспорен начин в хода на производството се установява, че вредите не са последица само и единствено от незаконосъобразен административен акт, а от преплитане на факти и обстоятелства касаещи както административни, така и граждански правоотношения. Административният съд няма компетентност да пресъжда обезщетение на лица за вреди претърпени от правопораждащи факти на гражданското право, а само и единствено от незаконосъобразни административни актове на административни органи, незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица. Ето защо, при определяне на размера на обезщетението съобразявайки горното, съдът приема, че следва да се определи обезщетение в размер на половината от претендираното такова, тъй като невъзможността за ползване на обекта за процесния период е обусловена както от издадения незаконосъобразен административен акт, така и от наличието на договор за отдаване на имота под наем и спор между две равнопоставени страни с правно основание чл. 108 от ЗС ...“.

В тази част мотивите на съда ясно обективират волята му да уважи предявените искове за имуществени вреди в размер на S от заявените претенции в общ размер, посочен от съда в абсолютен размер - 1080104.69 лева, в какъвто смисъл е и диспозитивът на съдебното решение.

Относно размера на законната лихва върху обезщетението за имуществени вреди, мотивите на съда са изключително пестеливи и се заключават в следното:

„По отношение на размера на претендираната лихва: Съобразно заключението на С., същата за главница от 2 160 209.37 лв. имуществени вреди възлиза на 1 984 064.83 лв., като предвид пресъдената от съда главница в размер на 1 080 104.69 лв. лихвата върху половината от главницата възлиза на 540 052,34 лв.“ (стр. 8, абз. 2 от съдебното решение). Т.е. съдът е определил размера на лихвата не изчислявайки половината от размера на лихвата, изчислената от вещото лице за цялата главница (както твърди пълномощникът на ищците), а е изчислил „лихвата върху половината от главницата“. Как съдът обаче е изчислил „лихвата върху половината от главницата“ не става ясно от неговите мотиви, още повече, че същите не препращат към съдебно-икономическата експертиза. Обстоятелството, че 540 052,34 лева представлява S от размера на присъдената главница не означава автоматично, че е допусната грешка в пресмятането при липса на мотиви, които категорично да указват алгоритъма, следван от съда, при получаване на крайния резултат.

В тази връзка следва да бъде посочено, че очевидна фактическа грешка е само онова несъответствие между диспозитива на съдебния акт (решение или определение) и действителната воля на съда, обективирана в мотивите на акта, което може да бъде установено по категоричен начин при съпоставка на двете части на съдебния акт – мотиви и диспозитив. Недопустимо е при преценка за наличие на очевидна фактическа грешка да бъдат подлагани на обсъждане събраните в хода на производството доказателства, които вече са били предмет на анализ при

постановяване на първоначалното решение. Недопустимо е действителната воля на съда да бъде извличана чрез обсъждане на доказателства, които съдът вече е обсъждал при постановяване на съдебното решение, защото в този случай би се стигнало до повторно разглеждане по същество на спор, разрешен със сила на пресъдено нещо. Предмет на проверка и анализ в настоящото производство е единствено съдебният акт и волята на съда така, както последната е обективирана в писмения текст на решението.

Безспорно погрешното пресмятане на суми съставлява очевидна фактическа грешка и подлежи на отстраняване в производство по реда на чл. 175, ал. 1 АПК, но грешките в това пресмятане следва да са установими от самите мотиви на решението и да бъдат „очевидни“. А очевидно е само това несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението, което е видимо, лесно установимо и ненуждаещо се от подкрепящи го аргументи, стоящи извън мотивите на съдебния акт. Процесният случай не е такъв. Пестеливите мотиви на съда относно приетия за основателен размер на лихвата за забава и липсата на описание на алгоритъма, при следване на който съдът е достигнал до сумата от 540 052,34 лева, не позволява да бъде направен изискващият се категоричен извод за допуснатата грешка, която още по-малко би могла да бъде квалифицирана като „очевидна“.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че молбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Следва да бъде отбелязано, че решението, чиято поправка се иска, е било предмет на касационен контрол, както по жалба на ищците, така и на ответника, във връзка с което е образувано адм.д. № 4255/2013 г. по описа на ВАС. В своята жалба ищците са навели доводи за неправилност на съдебното решение в частта, в която са отхвърлени претенциите им за присъждане на обезщетения за имуществени и неимуществени вреди и за лихва за забава върху обезщетението за имуществени вреди (т.е. размерът на лихвата за забава е бил предмет на касационна проверка). С окончателно съдебно решение № 498/15.01.2014 г. ВАС е проверил правилността на решение № 567 от 22.10.2012 г. в рамките на предмета на касационната проверка (вкл. и размера на лихвите), оставил е в сила същото, като в мотивите на своя съдебен акт (стр. 5, абз. 2) е приел:

„Правилен е определеният от съда размер на обезщетението по отношение на имуществените и неимуществените вреди, както и по отношение на размера на лихвата. Относно претендираните имуществени вреди, представляващи невъзможност на собствениците да ползват собствен имот или да го отдава под наем за период от 11.01.2001 г. до 12.09.2007 г. и предвид факта на преплитане на административноправни и гражданскоправни отношения, съдът, позовавайки се на съдебно-икономическа експертиза, правилно е приел, че следва да намали претендираният размер на обезщетението на половина. Поради и което правилно е отсъдил 1 080 104,69 лв. имуществено обезщетение общо за четиримата (по 270 026,17 лв. за всеки един), както и лихва върху тази сума в размер на 540 052,36 лв. (по 135 013,09 лв. за всеки един)“.

Предвид изложеното, молбата на ищците за допускане на исканата поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 567 от 22.10.2012 г. като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 175, ал. 2 АПК съдът

РЕШИ:

Оставя без уважение молба на Б. А. А., К. А. А., И. И. С. и Д. А. М., чрез пълномощника им адв. Д. Т. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, офис 1 с искане да бъде допусната поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в решение № 7281 от 27.12.2012 г., постановено по адм.д. № 3677 / 2012 г. по описа на Административен съд София-град, под формата на грешка в пресмятането, като бъде изменен размерът на посочената в диспозитива на съдебното решение законна лихва върху присъденото обезщетение за имуществени вреди за всеки от четиримата ищци от 135013,09 лева на 248008,01 лева за всеки ищец, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: